

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Ephemeris Ecclesiastica Concionatorvm Hoc Est Considerationes Methodicæ Sev Veritates Practicæ

Ex Vita Domini Jesu, Sanctorumque Gestis In Singulos anni dies mira
facilitate & solertia distributæ ... ; Cum indicibus necessariis

Pars Æstiva - A Dominica SS. Trinitatis, ad Dominicam decimamquintam
post Pentecosten

Haineuve, Julien

Coloniæ Agrippinæ, 1665

Amor Dei, mors est sui.

urn:nbn:de:hbz:466:1-44226

Amantis lachrymæ eò suaviores,
quò amariore.

RATIO EST, Quia tales lachrymæ tantò sunt suaviores, quantò sunt magis satisfactoriæ. Sed quò sunt amariore, tantò sunt magis satisfactoriæ. Ergo & suaviores. *Ecce in pace amaritudo mea amarissima. V A D E in pace.*
SCIVNT, inquit S. Joannes Chrysoſtomus qui ejus quod dico, fecerunt periculum, quantam læticiam habeant hi fontes lachrymarum. Vide in 2. parte, Dominica in albis. *Haurietis aquas in gaudio, de fontibus Salvatoris.*

Alia verò veritas sic inverſo modo poſſet formari.

Amori nihil eſt amaritius, quàm quod ſentitur ſuavius.

RATIO EST, Quia quod ſentitur ſuavius eſt ipſe amoris ſeu dilectionis actus,

Sed amoris nihil eſt amaritius ipſo dilectionis actu. Sive propter peccata quibus aliquando dilectum offendit vel quibus adhuc offenditur: ſive quod non ſatis amet quem agnoſcit tot modis diligendum: ſive quod ſe videat ab eo ſeparatum, cui ſe unitum vellet ardentiffimè, ſive ob alias cauſas: certum eſt quod ſit amara quædam mors & dura ſicut infernus amulatio, qua de re inter alios, Richardus à ſancto Victore de quatuor gradibus hujus quam vocat *violenta charitatis*: quam dicunt *ſua vem* quandam eſſe tyrannidam, *piam ſervitiam*, & *optandam crudelitatem*.

Alia his conformis veritas.

Nihil eſt ad amorem augendum magis præſens, magis opportunum, magisque appoſitum, quod amori fuit aliquando magis oppoſitum,

RATIO EST, Quia nihil amori fuit aliquando magis oppoſitum quàm peccatum & quæ peccati ſunt cauſæ, vel effectus, ut ſunt vanitates ſæculi, mundi illecebræ, & vitæ mollioris deliciae.

Sed animæ converſæ à peccato, & amanti Deum ſuum, nihil eſt ad amorem ſuum augendum magis præſens, magisque appoſitum, quàm ſui peccati quondam admiſſi conſideratio & de-

teſtatio; ſic enim mirum quantum David Magdalena, Petrus, Auguſtinus, & alij peccatores in amorem divinum excreverunt cogitantes ſe illum offendiffe quem cognofcunt tantopere diligendum, *Peccatum meum contra me eſt ſemper.*
DILIGENTIBVS Deum omnia cooperantur in bonum. Etiam ipſa peccata, ut diſerte ait S. Auguſtinus, *Quid ergo? peccabimus ut magis Deum amemus?* Abſit, ſed potius quia jam nimis in eum peccavimus, ſic peccata deſleamus, ut noſtris ſletibus in amorem ejus emolliamur & toti colliqueſcamus.

Rom. 8.

l. de Con-
cept. &
Grat. 6. 17

Amanti Deum animæ magis mirum eſt quod non à mundo ſic ameretur & colatur Deus, quam ſit mirum mundo non amanti, quod ab amante ſic ameretur.

RATIO EST, Quia ubi eſt prior ratio cur aliquid fiat, magis mirum eſt ſi non fiat, quàm aliud cujus efficiendi non eſt par ratio.

Sed longè eſt prior ratio, cur Deus à mundo ſic ameretur & colatur, ut ab amante colitur, quàm ut non ametur ſicut à mundo non amatur. Ergo id magis mirum. Et tamen ita ſtupet mundus ad aſpectum unius amanti Deum, & tam illi mirum videtur quod ita Deum amet: ut quia mirum ſic videtur, paucorum id eſſe videatur, & non cujuſvis animæ quæ tamen tota facta eſt ad amandum Deum ſuum!

Si ſcires quid ſit offendiffe Deum, non minus forte heres, quam hæc peccatrix mulier. At verò non excuſaris quod illud nescias,

RATIO hujus poſtremæ partis quæ ſola videtur probanda, hæc eſt, quod non excuſeris ſi illa nescias quæ potes & teneris ſcire. Sed potes & teneris ſcire quid ſit offendiffe Deum. Ergo non excuſaris quod nescias. Et tamen hoc uno videris durtitiam cordis tui probare.

Amor Dei mors eſt ſui.

RATIO EST, Quia verus amor ſic amantem in amatum tranſmutat, ut amanti anima ſit potius ubi amet quàm ubi animet. Sed

talis

ralis transmutatio mors est sui. Ergo & amor Dei qui verus est amor, mors est sui, aut non est verus amor, unde tam certum est paucos verè a-

mare Deum quàm certò liquet paucos sibi esse mortuos. Vide infra in Festo S. Mariæ Magdalene, Die 22. Julij.

FERIA QUINTA. DE FUGATO DÆMONIO COECO ET MUTO.

Atque de nostra per Christum fortitudine contra inimicos.

Cum fortis armatus custodit atrium suum, in pace sunt ea quæ possidet, si autem fortior eo superveniens vicerit eum, universa arma eius auferet, in quibus confidebat, & spolia eius distribuet. Lucæ II.

VERITAS PRACTICA.

Qua facilitate vincimur, eadem vincere possamus.

RATIO EST, Quia idcirco vincimur, quod nolimus decertare & vincere.

Sed eadem facilitate possumus velle quod volumus.

Ergo & eadem vincere qua vincimur, adjuvante scilicet Christo Domino qui dat velle & posse.

I. PUNCTUM.

Matth. 12.
Luc. 11.
Marci 3.

QUOD sancti Mattheus & Lucas non nisi post alia multa referunt de demonio per Christum ejecto, id sanctus Marcus ad hanc nostram historiam ferriem consequenter videtur attigere. Sic porò res habet. Cum oblatus esset Domino quidam dæmonium habens, cæcus & mutus, statim ita curavit eum ut rectè loqueretur & videret. Quod dum admirantur turbæ, Pharisei calumniantur & audent blasphemando dicere, hic non eiecit Dæmones nisi in Beelzebub principe dæmoniorum. Tum vero JESUS calumniam multis refutat ac de sua in Dæmonem potestate fusus disserit, quæ videri possunt, & ita considerari, ut mireris & inquiras apud te unde tandem fieri potest quod ita Dæmon contra nos adhuc prævaleat, qui victus, spoliatus, & exarmatus à Christo est. Non aliunde profectò accidit nisi quod sponte ceditus inimicò; nolimus contra obstitere, contra decertare & vincere; nam si vellemus, possumus: Et qua facilitate vincimur, ea-

dem planè cum Christo vincemus.

Dignissima certè veritas quæ attendè perpendatur: ac primum illud indubiatum est, quod idcirco tantum vincimur quod nolimus decertare. Neque enim ut præclare S. Joannes Chrysostomus, sua fortitudine fortes sunt inimici nostri, sed nostra ignavia. Nam quantumlibet importunè, acriter & molestè nobiscum pugnent, si tamen nolimus peccato consentire, nihil efficit. Nam de hoc nostro consensu eliciendo totum est, quod inter nos agitur negotium & certamen, unde fit ut sicut non vincimur nisi quia consentimus, ita non consentimus nisi quia nolimus contrahistere & decertare, malumus cedere quam pugnare & vincere.

Aurestius, inquit S. Augustinus, posita sunt inter monumentum Deum, & suggerentem serpentem, quare huc stolluntur, hinc avertuntur. Non cessat Satanas suadere malum, sed nec Deus cessat admonere bonum. Satanas autem non cogit in vitium, in sua potestate est consentire aut non consentire. Si aliquid persuadente Satana mali feceris, dimitte Satanam, accuſate. Et alibi. Alligatus est tanquam innoxius canis catenis & nominem potest mordere nisi eum qui se illi morsifera securitate convincerit. tam videte, fratres, quàm stultus est homo ille quem canis in catena positus mordet. Et quæ plura ibi habet, partimque jam supra sunt commemorata. Sic egregiè S. Gregorius Nazanzenus: Quid nos omnibus in rebus miserum hostem, nempe Dæbolum accusamus, eique noxas omnes nostras ascribimus, cum ipsi scelerata nostra vivendi ratione potestatem demus? Tibi ipsi vel soli possimum succense. Iguis enim noster est, flamma autem adversi spiritus. Adde his Tertullianum; Princeps generis & de-